

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Hymni septem de S. Maria Magdalena, qui ad septem possent legi
meditariue horas canonicas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Faciat nos pasci manna
In cœli palatio, Amen.

*Hymni septem de sancta Maria Magda-
lena, qui ad septem possent legi meditariue
horas canonicas, aut ab operantibus in silentio
suauiter & modeste cani.*

Ad Matutinas.

Hymnus LXI.

Iesu rex amantissime,
Deus misericordie
Tu dator omnis gratie,
Collator es & glorie.
Christe qui cuncta dirigis,
Qui Magdalenam respicis.
Et misereri statuis,
Quam cum non esset diligis.
Cor huius clam tu vulneras,
Vngis, mutas, inebrias,
Vt delictorum tædeat
Malorumq; pœniteat.
Dum nescit capis laqueo,
Trahis vt in tonnuuo
Amaras fundat lachrymas,
Tibi cupitas epulas.
Ad pedes sientem recipis
Excusas hanc & protegis,
Laudas, & cunctis debitis
Tu liberam mox efficis.
O pietas mirabilis,
Dulcedo non effabilis,
Nam reos morte liberas,
Amas & non improperas.
Ad hoc tu namq; veneras,
Vt quæras quod amiferas,
Et non vt mundum iudices,
Sed mundum vt illumines.
Et quam est hoc mirabile,
Iesum suos diligere,
Tutari quod errauerat,
Saluare quod perierat?
Natura tibi conuenit,
Quod nemo tibi surripit,
Vt parcas & sis miserans,
Pius, amans & liberans.
Nam quid fons potest gratie,

Aur vena quid clementie,
Dare quam cunctis veniam,
Quos suscipis ad gratiam?
Aut dulcis cur tu charitas,
Nos haud amares bonitas,
Qui nihil es quam pietas,
Adoptans nos quos congregas?
Tibi fit laus, qui veniam
• Mariae das & gratiam
Patre cum sancto Spiritu,
Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Primam.

Hymnus LXII.

Oter beatam foeminam,
Que delictorum veniam,
Ad Iesu pedes recipis:
Nam gratiam tunc inuenis
De mundo post nil placuit
Nam tibi totum viluit,
Tibi mox fit fastidio,
Quod erat desiderio.
O felix hæc mutatio,
Diuinaq; dignatio,
Quæ replebaris vitis,
Es Dei plena gratijs.
Quam gratulor ô Domina
Tibi pro magna gratia,
Qua possides nunc optimum
Amicum fidelissimum.
Adhæres huic vt filia,
Amore feruens ebria,
Te solus totam possidet,
Tuum cor sibi retinet.
Hic tibi sponsus vnicus,
Venuustus, suauissimus,
Amantem te non deserens,
Et sibi iunctam vniens.
Me tæpida conuersio,
Heu frigida deuotio
Ex ore Iesu proijcit,
Et gratia destituit.
Quamobrem ele mentissima,
Mihi tu Iesum impetra,
Eius amore ferueam,
Illiq; totus placeam.

III 3 Tibi

Tibi sit laus, qui veniam
 Mariæ das & gratiam
 Patri cum sancto Spiritu,
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Tertiam.

Hymnus LXIII.

O Pœnitendi speculum
 Exemplar nobis vnicum,
 Tu post dilectum clamitas
 In huius cor insinuas.
 Si tibi sunt delicta,
 Iesu (dicis) in homine.
 En me, nam tui languens
 Amore nec te desero
 Te mihi nil est charius,
 Te Iesu nil suauius,
 Te prædicantem prosequor
 Tuis verbis reficior.
 Me licet soror increpet,
 Aut Phariseus murmuret,
 Vnum est necessarium:
 Hoc eligo quod optimum.
 O Magdalena splendida
 Mater nobis impetra,
 Nunc delictorum veniam,
 Iugemq; Dei gratiam.
 Sit hic plena contritio,
 Veraq; sit dilectio,
 Sit mox post vitæ terminum
 Cœlestis nobis gaudium.
 Tibi sit laus, qui veniam
 Mariæ das & gratiam
 Patri cum sancto Spiritu,
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Sextam.

Hymnus LXIV.

A Eterni Patris vnice
 Nos pio vultu respice,
 Qui Magdalenam liberæ
 Vocas ad thronum gratiæ.
 Nam hæc est illa Maria
 Ex qua septem dæmonia
 Dum flet, tu pius eiecisti,
 In eius cor te imprimis.

Errauerat ouicula,
 Redit orans pro venia,
 Et vetustatem exiit
 Nam sponsa fore meruisset.
 Ex vase contumeliæ,
 Vas reformasti gratiæ,
 Quam cernis plenam vitijs
 Tuis imple delictijs.
 Ex hoste fit discipula,
 Ex nigra mox fit candida,
 Placet quæ fuit sordida,
 Hæc Christe tua est gratia.
 Per hanc ad spem nos origis,
 Qui pœnitentem suscipis,
 Misericors tu prodigæ
 Pater occurris filiæ.
 Iesu dulce refugium,
 Spes vera pœnitentium,
 Per Magdalene meritum
 Nostrum tu solue debitum.
 In nobis mundus percat,
 Sed amor tui hæreat,
 Vt nostrum post exilium
 Tuum intremus gaudium!
 Tibi sit laus qui veniam,
 Mariæ das & gratiam,
 Patri cum sancto Spiritu
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Nonam.

Hymnus LXV.

D Vm amor tuus patitur,
 Iesus dum crucifigitur,
 Tu amica compateris,
 A cruce nec te diuidis.
 Te plagæ Christi vulnerant,
 Eius dolores sauciant,
 Quæ multis eras tristior,
 Apostolis constantior.
 Non sufficit compassio,
 Minor tibi deuotio
 Videtur ni perunxeris,
 Sepultumq; dilexeris.
 At magno replet gaudio
 Te, quem dolebas nimio
 Mœrore, dum te visitat.

Se redinium indicat,
 Pia mater & humilis,
 Memor naturæ fragilis,
 In huius vitæ fluctibus
 Nos tuis rege precibus.
 Tibi fit laus qui veniam
 Mariæ das & gloriam
 Cum Patre & sancto Spiritu
 Iesu nos salua in exitu, Amen.

Ad Vespera.

Hymnus LXVI.

O Mulier sanctissima,
 O sponsa Christi candida
 Huic consecras te subito,
 Abstraxit qui te feculo
 In specum ibas feruida
 Amore Iesu languida,
 Annis triginta absconderis,
 Pasta cibus Angelicis.
 Deserti fers incommoda,
 Et septies in æthera
 Quouis die sustolleris
 Cœli fouenda gaudijs.
 O Magdalena, filium
 Ex lubrico castissimum
 Fac vt peccata desleam,
 Amore Iesu langueam.
 Tibi fit laus qui veniam
 Mariæ das & gratiam
 Patri cum sancto Spiritu
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Ad Completorium.

Hymnus LXVII.

Sacro sumpto viatico
 Migrabas ex hoc seculo
 Quam Angelorum agmina
 Ad cœli ducunt gaudia.
 Nunc esto memor miseri
 O mater tui seruuli,
 Me fac à malis eripi,
 Et à peccato corrigi.
 Delicti quicquid infidet,
 Quod in me tibi displicet,
Mihî mater amoueas,

Christo me purum offeras
 Me fac in pœnitentia.
 Tua sequi vestigia,
 Vt Deo totus placeam,
 Hunc extra nihil diligam.
 Fac vt purgatus moriar,
 Per Christi mortem consequar
 Et peccatorum veniam
 Et plenam cœli gloriam.
 Tibi fit laus, qui gratiam
 Mariæ das & gloriam,
 Patri cum sancto Spiritu,
 Qui nos salues in exitu, Amen.

Antiphona.

O Speculum pœnitentiæ, ô exem-
 plar continentiæ, ô monumen-
 tum diuinæ misericordiæ, quæ
 subito ex vase contumeliæ in vas muta-
 ta es gratiæ, vt quomodo in te abunda-
 uerat delictum, abundaret & gratia. Esto
 nobis ô pia mater Magdalena ante
 Christum inuentrix nunc & in mortis
 hora, quoniam post Dei matrem non
 facile ditiozem meritis, nec pleniozem
 gratijs, quam te, nec perfectiozem san-
 ctitate, nec gloria inuenimus sublimio-
 rem.

Versus.

Iesu dulcis & formosè,
 Animam qui speciosa
 Magdalenz attraxisti,
 Quam de fece subtraxisti:
 Alsit tua gratia.

Responsorium.

Fac amore vulneratos
 Eius filios nos gratos,
 Pia vt compunctione
 Tuæ dilectione
 Accendamur feruida.

Oratio.

Domine Iesu Christe, qui B. Mariã
 Magdalenam, olim peccatricem,
 sed pœnitentem ex inferni fauci-
 bus

||| 4 bus

bus ereptam, omnibus peccatis munda-
tam, tui amore ebriam, cunctis & gratijs
& virtutibus plenam tibi in sponsam
eligere dignatus es: da nobis quæsumus
vt per tua merita, perq; eiusdem sanctil-
simæ tuæ amatrix intercessionem, ab
omnibus peccatis sic perfectè mereamur
purgari, & tui dilectione feruentissima
perpetuè comburi. Qui viuus & regnas
cum Deo Patre in vnitate Spiritus san-
cti Deus, per omnia secula seculorum,
Amen.

*De sanctissima Barbara regina, virgine
& martyre, sponsaq; Christi.*

Hymnus LXVIII.

A Ve martyr gloriosa
Barbaræq; generosa
Paradisi vernans rosa,
Castitatis lilium.

Aue virgo pulchra tota,
Charitatis fonte lota,
Dulcis, mitis & deuota,
Vas virtutum omnium.

Aue criminis ignara
Sponsam audis voge clara
Veni pulchra, veni chæra,
Veni coronaberis.

Aue Barbara serena,
Pulchra quasi luna plena,
Singulari cantilena
Sponsam agnum sequeris.

Aue Barbara beata,
Quæ cum sponso præparata
Nuptiarum adoptata
Transiisti gaudia.

Aue fulgens margarita.
In corona Iesu sita,
Tam in morte quam in vita
Sis mihi propicia, Amen.

*D. Barbara regina, virginis, martyris
sponsaq; Christi Iesu, martyrium & enco-
mium paucis explicans,*

Hymnus LXIX.

B Eata nobis gaudia
Dat Barbaræ martyrium,
Quam traxit ad cœlestia

Deus creator omnium.

A Ad cœnam agni prouidi,
Inuitaris, qua refides,
Agno iunguntur nobili
Quocunq; pergit, virgines.

R Rerum creator optime,
Per eam te testificas
In turris terno lumine
O lux beata Trinitas.

B Beata cuius brachijs
Saxa tacta obediunt,
Dura eius manuum imprimis
Vexilla regis prædeunt.

A Aurea luce cœlitus
Virgo ducitur carcere,
Plagæ curantur penitus,
Iam lucis orto splendore,

R Rex Christe clementissime,
Hæc passa te magnificat,
Audita benignissime
Vox vocans eam innotat.

A Audi benigne conditor
Per eam hic nos proteges,
Æternæ sis vitæ dator
Verbum sapremum prodiens, Amen.

*Eiusdem sacra virginis & martyris
sanctitatem, gaudiaq; obiter explicans,*

Hymnus LXX.

G Aude cultrix Trinitatis
Sacrae templum castitatis,
O Barbara beata.

Gaude tu quod despexisti
Patrem, ac mundum vicisti
In fide decorata.

Gaude quod Deus multauit
Illum qui te accusauit.
Ex voce reprobata

Gaude quod pro fide Christi,
Flagella sustinuit,
Virtutibus ornata.

Gaude quod te confortauit
Christus, ac tuas curauit
Plagas virgo sacrata.

Gaude quod obtinuit
Quæ à Deo poposcisti,
Ab ipso adamata.

Gaude